

D ů v o d y:

Napadené usnesení vyhovuje stavu věci a zákonu, pročež se odkazuje na jeho správné důvody a k vyvrácení vývodů dovolacího rekursu se připomíná, že v projednávaném případě zní žalobní návrh, že jest žalovaný povinen uznati a dodržeti pachtovní smlouvu a podepsati o ní listinu, takže předmětem žaloby a sporu není jsoucnost pachtovní smlouvy, jak tomu bylo v případě, o němž pojednává rozhodnutí čis. 9769 sb. n. s., na něž se dovolací rekurent k odůvodnění svého právního názoru odvolává, nýbrž v projednávaném případě domáhá se žalobce podle obsahu žaloby a návrhu žalobního přímo dodržení dohody ze dne 4. března 1932 a podepsání písemné smlouvy. V takovém případě, poněvadž nejde ani o bytí nebo nebytí pachtovní smlouvy, ani o placení pachtovného, jest podle § 49 čis. 5 j. n. okresní soud k projednávání sporu věcně příslušným, třebaže byl předmět sporu žalobcem oceněn na 160.000 Kč.

Čís 12511.

Vyrovnačí řád ze dne 27. března 1931, čis. 64 sb. z. a n.

Nebyla-li zapravena splátka vyrovnačí kvoty již dospělé, nelze na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. ř. vésti uhrazovací exekuci i pro ostatní splátky, jež podle obsahu vyrovnačí dosud nedospěly.

Podle § 67 vyr. ř. nesplněním vyrovnačí oživne sice celá pohledávka i s případným exekučním titulem, ale nemění se nic na obsahu vyrovnačí a na dospělosti jednotlivých vyrovnačích splátek.

V návrhu na povolení uhrazovací exekuce pro celou dosud nezaplacenou kvotu jest i návrh na povolení exekuce k vydobytí dospělé již vyrovnačí splátky, nelze však na základě takového exekučního návrhu povolití zajišťovací exekuci co do splátek dosud nedospělých.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1933, R II 115/33.)

Vymáhající věřitelka navrhla na základě § 63 vyr. ř. povolení exekuce k vydobytí celé vyrovnačí kvoty v době, kdy nebyla zapravena jediná dosud splatná splátka vyrovnačí kvoty (říjnová splátka 1932). Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Spornou právní otázkou, kterou v tomto případě jest řešiti, jest, zda může vymáhající věřitelka na základě § 63 vyr. ř. vésti exekuci k vydobytí celé své pohledávky, totiž celé vyrovnačí kvoty, která dosud nebyla zaplacená, nebyla-li zapravena jedna ze splátek, či zda může v takovém případě vésti exekuci k uspokojení jen co do splátky již dospělé a nezaplacené, kdežto jen exekuci k zajištění kvoty dosud nesplacené, arci jen za podmínek § 63 (1) poslední věta vyr. ř., tedy tenkrát, kdyby jinak dobytí jejího nároku bylo zmařeno nebo značně stíženo. Doslov § 63 vyr. ř. nasvědčuje tomu, že vymáhající věřitelka měla v tomto případě vésti obě exekuce, exekuci k vydobytí nezaplacené splátky říjnové z roku 1932 a exekuci k zajištění dalších ještě nedospělých splátek, že však neměla nárok, by jí

byla povolena ihned exekuce k uspokojení a k vydobytí i těch splátek vyrovnací kvoty, které se měly teprve v budoucnosti státi dospělými. Vymáhající věřitelka ovšem tvrdila, že došlo k obživnutí celé její pohledávky podle § 67 vyr. ř. Naproti tomu však jest uvážiti, že vymáhající věřitelka nedokázala podle §§ 7, 54 čís. 3, 55 ex. ř., že její pohledávka obživla a že se celá vyrovnací kvota stala splatnou, ač tuto okolnost musela by dokázati soudu exekuci povolujícímu listinou veřejnou, kdyby v případě obživnutí celé její pohledávky vůbec měla nárok vésti ihned exekuci k vydobytí i splátek dosud nedospělých. Ovšem rekursní soud jest toho názoru, že i tenkrát, dojde-li k obživnutí celé pohledávky věřitelovy podle § 67 vyr. ř., nemění se nic na věci a zejména, že nemá vymáhající věřitel právo ihned vymáhati celý nezaplacený zbytek vyrovnací kvoty, neboť v § 67 vyr. ř. se praví jen, že práva, kterých věřitel nabyl ve vyrovnání, zůstávají nedotčena. Z toho plyne, že obživnutí věřitelovy pohledávky není s to zlepšiti jeho posici a způsobiti, že může nyní hned vymáhati i splátky na vyrovnací kvotu, které podle obsahu vyrovnání ještě nejsou splatné, nýbrž má v takovém případě vymáhající věřitel podle § 67 vyr. ř. totéž právo na vedení exekuce, které mu i před tím poskytoval § 63 vyr. ř. I když by se nepřihlíželo k tomu, že vymáhající věřitelka nijak neprokázala, že nastalo obživnutí celé její pohledávky, neměla býti povolena exekuce k vydobytí ještě nedospělých splátek vyrovnací kvoty. Ježto se však tak nestalo, bylo vyhověti rekursu, v němž stěžovatelka v souhlasu s vyrovnacími spisy namítala, že v době podání exekuční žádosti byla dospělá jen říjnová splátka 1932, že soud exekuci povolující povolil v tomto případě proti ustanovení § 7 ex. ř. exekuci k uspokojení pro pohledávku nedospělých splátek vyrovnací kvoty. Proto bylo stížnosti vyhověti a žádosti exekuční nebylo vyhověti ani, pokud se týče říjnové splátky 1932, protože soud není oprávněn vymáhající straně přiřknouti to, co nebylo navrženo.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu, avšak jen ohledně splátky dospělé dne 15. října 1932.

Důvody:

Ustanovením § 63 vyr. ř. byl utvořen nový exekuční titul, na jehož základě lze vésti exekuci uhrazovací ohledně splátek již dospělých a zajišťovací ohledně splátek podle obsahu vyrovnání ještě nedospělých, osvědčí-li věřitel nebezpečí v § 63 (1) vyr. ř. naznačené. Že v případě, že nebyla zapravena splátka již dospělá, lze na základě tohoto exekučního titulu vésti uhrazovací exekuci i pro ostatní splátky, jež podle obsahu vyrovnání ještě nedospěly, zákon nestanoví, a nelze opačný právní názor dovolací rekurentky opíráti ani o ustanovení § 67 vyr. ř., ana, nehledíc k tomu, že ustanovení § 63 vyr. ř. neposkytuje výhodu dlužníkovi, nýbrž věřitelům, nesplněním vyrovnání oživne sice celá pohledávka, a to i s případným exekučním titulem (sb. n. s. 6139, 7144), ale nic se tím nemění na obsahu vyrovnání, natož na dospělosti jednotlivých vyrovnacích splátek. A proto v případě, že vymáhající věřitel nemá pro svou pohledávku jiného exekučního titulu a vede exekuci jen na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. ř., musí se přesně zachová-

vati podle tohoto zákonného ustanovení a může tudíž žádati o uhrazovací exekuci jen podle obsahu vyrovnání, pokud se týče vyrovnacích splátek tohoto vyrovnání. Než nelze souhlasiti s rekursním soudem, že navrženou exekuci nelze povolit ani ohledně říjnové splátky 1932, jež dospěla již před podáním návrhu, an v návrhu na povolení uhrazovací exekuce pro celou dosud nezaplacenou kvotu pokud se týče pro veškeré dosud neuhrazené splátky jest obsažen i návrh na povolení této exekuce ohledně říjnové splátky 1932 již dospělé, ale ještě nezapravené. Ohledně této splátky bylo tudíž návrhu na povolení exekuce vyhověti, a jen ohledně ostatních splátek bylo návrh zamítnouti, a nebylo lze pro ně povolit ani exekuci zajišťovací, poněvadž tento jiný druh exekuce nebyl navržen.

Čís. 12512.

Povinný, jenž nebyl podle prvního odstavce § 171 ex. ř. vyrozuměn o dražbě, může podat rekurs proti udělení příklepu podle poslední věty prvního odstavce § 187 ex. ř., avšak jen z odpůřčího důvodu § 184 čís. 3 ex. ř. Nebyl-li při dražbě přítomen a uplatňuje-li jiné odpůřčí důvody, jest jeho rekurs nepřipustný.

Rekursní soud musí sice z úřadu přihlížeti k vadám uvedeným v § 184 čís. 2, 3, 4, 6 a 7 ex. ř., ale jen, nabyli-li o nich vědomosti opravným prostředkem podle zákona přípustným.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1933, R I 290/33.)

Proti usnesení exekučního soudu, jímž byl udělen příklep vydražené nemovitosti, podal rekurs dlužník. Rekursní soud rekurs odmítl. Důvody: Podle § 187 prvý odstavec, poslední věta ex. ř. mohou podat rekurs proti usnesení, jímž byl příklep udělen, jen ty osoby, které při dražebním roku byly přítomny a tázány býti měly, zda odpor podávají. Podle protokolu o dražebním roku povinná strana přítomna dražbě vůbec nebyla a nikdo se za ni ke dražbě nedostavil. Proto povinné straně právo k rekursu proti usnesení o udělení příklepu podle zákona nepřisluší a její stížnost musila jako nepřipustná býti odmítnuta.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení rekursního soudu.

Důvody:

Podle § 187 prvý odstavec ex. ř. poslední věty, která byla připojena cís. nařízením z 1. června 1914, čís. 118 ř. z. mohou podat rekurs proti udělení příklepu do 14 dnů od dražebního roku ti, kdož podle § 171 odstavec prvý ex. ř. musí býti vyrozuměni o dražbě, i když při dražebním roku nebyly přítomni, avšak jen z důvodu § 184 čís. 3 ex. ř. Tato ustanovení nebyla změněna novelou ze dne 21. prosince 1932, čís. 1 sb. z. a n. z r. 1933. Jest proto i rekurent, osoba povinná, patřící k osobám uvedeným v § 171 odstavec prvý ex. ř., oprávněn podat rekurs onoho obsahu. Nezaložil však rekurs proti usnesení o udělení příklepu na od-